

Forfatter: Claussen, Sophus

Titel: TRE ROSER

Citation: Claussen, Sophus: "TRE ROSER", i Claussen, Sophus: *Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab ; Gyldendal, 1982-, s. 92. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-claussen07val-shoot-workid64347/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Sophus Claussens Lyrik Bd. 5: Fabler

TRE ROSER

Den Skønne var stemt som en skælvende Streng.
Men saa kom det Fæle og vandt Terrain:
Hun tilbad hans Taa, hans besporede Hæle . . .
og midt i et Kys, blev hun træt af det Fæle.

Hun tilbad hans Skæg og hans Kaardegehæng,
hun kyssed og vendte ham Ryggen i Flæng.
Falderi! Faldera! og de rødeste Roser!
og midt i hans Favn gav hun blødrøde Skoser.

„En Stakkel, der aldrig har sét noget smukt“
– hun siger – „kan leve sit Liv uden Tugt.
Men jeg, hvem de helligste Magter beskærme,
som fyldtes af Lys, – jeg elsker nu Bærme.

Tre Roser, jeg gav dig, jeg kan ikke mer.
Tre Roser, jeg gav af mit skøre Ler.
Forlad mig: ved Gud, om med foldede Hænder
du bad – jeg har Jordsmag paa mine Tænder.“